

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Constantin Gurschi,
judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Efros Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Efros Alexandru Vladimir, născut la 17 octombrie 1988, originar și domiciliat în s. Izbiște, r-nul Criuleni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.04.2009 – 27.07.2009;

Instanța de apel:

1). 25.09.2009 – 28.10.2009;

2). 18.06.2013 – 09.07.2013;

Instanța de recurs:

1). 04.08.2010 – 15.09.2010;

2). 23.10.2013 – 15.01.2014.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 27 iulie 2009, Efros A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27,145 alin. (2) lit. a) CP, la 12 ani închisoare și în baza art.186 alin. (2) lit. b), c) CP, la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 13 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă integral, dispunîndu-se încasarea de la Efros A. în beneficiului părții vătămate Bodrug M. a prejudiciului material în sumă de 782,69 lei și a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cibotari Al., în privința căruia cauza nu se examinează în procedura recursului ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, în fapt, a constatat că, Efros A., la 01 decembrie 2008, aproximativ la ora 20.30, aflându-se la intersecția dintre str. Tighina și Mitropolitul Varlaam, din mun. Chișinău, urcând pe bancheta din spate în taxiul de model „Opel-Omega”, cu n/î C DL 737, condus de cet. Bodrug M. și deplasându-se pe bd. Dacia, mun. Chișinău în apropierea Centrului comercial „Metro II”, avînd intenția omorului premeditat al acestuia, l-a apucat cu o mîină de frunte, iar cu altă mîină în care avea un cuțit, i-a aplicat ultimului o lovitură în regiunea gîtului, cauzîndu-i astfel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3295/D din 17.12.2008, leziuni corporale ușoare, după care a mai încercat să-i aplice părții vătămate cîteva lovituri în diferite părți ale corpului, însă aceste acțiuni nu și-au produs efectul din motive independente de voința lui, deoarece partea vătămată Bodrug M. a respins atacul.

Tot el, la 09 decembrie 2008, în jurul orei 14.00, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Cibotari A., avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns în vagonul amplasat pe lotul de pămînt din s. Pănășești, r-nul Strășeni, ce aparținea cet. Castraveț M., de unde pe ascuns au sustras bunuri materiale în valoare totală de 2408,50 lei, cauzîndu-i proprietarului o daună materială considerabilă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că în drept, faptele inculpatului Efros A. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27,145 alin. (2) lit. a) CP – *tentativa de omor intenționat a unei persoane, săvîrșit cu premeditate, acțiune ce nu și-a produs efectul, din motive independente de voința sa*, precum și în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) CP – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșit de două persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare*.

3. Pe căile ordinare de atac sentința nu a fost atacată, devenind potrivit art. 466 CPP, definitivă și irevocabilă.

4. Ulterior, condamnatul a declarat recurs în anulare, fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art.453 CPP, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate din prevederile art.27,145 alin. (2) lit. a) CP, în cele ale art.151 CP, deoarece instanța nu a luat în considerație că dînsul nu a avut intenția de a omorî partea vătămată, iar din raportul de expertiză medico-legală rezultă că acesta din urmă s-a ales cu vătămări corporale ușoare și să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, luîndu-se în considerație că se căiește sincer de cele comise și are la întreținere un copil minor.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 decembrie 2012, s-a dispus inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Efros Al., împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 iulie 2009 în propria cauză penală, din motiv că nu a utilizat căile ordinare de atac și nu

îndeplinește cerințele de conținut.

6. În argumentarea soluției adoptate, instanța de recurs în anulare a menționat că conform prevederilor art. 452 alin.(1) CPP, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate la art. 401 alin.(1) pct. 2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac. Prin urmare, pentru ca o parte să poată ataca cu recurs în anulare o hotărâre judecătorească irevocabilă, aceasta urma să o conteste anterior prin căile ordinare de atac.

Însă, așa cum rezultă din materialele dosarului sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 iulie 2009, nu a fost atacată de către condamnatul A.Efros cu apel și recurs ordinar, în termenul prevăzut de lege și, prin urmare, a devenit irevocabilă.

Din actele cauzei s-a constatat că condamnatul Efros A. a primit, contra semnătură, copia sentinței redactate la 13 august 2009, fapt confirmat prin dovada de primire (f.d.213).

Astfel, sentința primei instanțe nu a fost contestată de către condamnat nici cu apel și nici cu recurs ordinar, rezumându-se, deci, că dînsul a fost de acord cu toate concluziile instanței de judecată privind vinovăția sa în săvîrșirea infracțiunilor imputate, cu încadrarea juridică a faptelor comise, precum și cu măsura de pedeapsă stabilită pentru aceste fapte.

Or, ținînd cont de faptul că Efros Al. nu a folosit căile ordinare de atac - apelul și recursul ordinar, Colegiul penal a conchis că motivele invocate de către aceasta nu pot servi ca temei de judecare a cauzei în procedura recursului în anulare.

Condamnatul Efros Al. declarînd recursul în anulare și făcînd trimitere la art.453 CPP, nu a argumentat ilegalitatea hotărârii atacate, nu a invocat viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea atacată, ce ar servi drept motiv pentru admiterea recursului înaintat și ar permite instanței casarea hotărârii judecătorești devenite irevocabile, invocînd doar că acțiunile sale pe învinuirea adusă în baza art.27,145 alin. (2) lit. a) CP, urmează a fi reîncadrate în baza art.151 CP, deoarece părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare și să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale date.

Colegiul penal a considerat că acest motiv ține de posibilitatea unei reaprecieri a stării de fapt, a circumstanțelor și probelor cauzei, ceea ce nu constituie un viciu fundamental, care ar afecta hotărîrea atacată.

În atare situație, Colegiul a concluzionat că nu există temei legal pentru admiterea recursului în anulare declarat de condamnatul Efros Al. și, potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, din motiv că nu au fost utilizate căile ordinare de atac și nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. La 07 iunie 2013, condamnatul Efros Al., după exercitarea căii de recurs în anulare, a revenit la procedura ordinară de atac a hotărârii judecătorești și a declarat apel împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 iulie 2009, solicitând casarea sentinței și recalificarea acțiunilor sale din prevederile art. 27,145 alin. (2) lit. a) CP, în baza art. 155 sau 152 CP, din motiv că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 3333/D din 25.12.2008 părții vătămate i-au fost provocate vătămări corporale ușoare, iar inculpatul nu a avut intenția de a-l omorî pe Bodrug M..

8. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, apelul inculpatului Efros Al., declarat împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 iulie 2009, s-a respins, ca depus peste termen, cu menținerea sentinței, fără modificări.

9. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că conform art. 402 alin. (1) CPP, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit recipisei (f.d. 208, vol. II), inculpatul Efros Al. a primit la 27 iulie 2009 și, a doua oară, la 13.08.2009 (f.d. 213, vol. II) contra semnătură, copia sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27.07.2009, însă dânsul a atacat-o cu apel la data de 07.06.2013 (f.d. 14, vol. III) - peste 3 ani și 10 luni, adică cu omiterea termenului de 15 zile.

Mai mult ca atât, însăși inculpatul Efros Al. a înaintat o cerere (f.d. 214, vol. II) prin care a solicitat expedierea dispoziției de executare a sentinței, indicând că dânsul nu dorește să atace sentința cu apel și dorește etaparea lui în Penitenciar pentru executarea sentinței.

Totodată, tardivitatea apelului declarat se mai confirmă și prin faptul că inculpatul Efros Al. a atacat sentința și cu recurs în anulare în Judecătoria Rîșcani (f. d. 286-287, vol. II) și în Curtea Supremă de Justiție (f.d. 315, 318-321, vol. II), solicitând aplicarea retroactivității Legii penale, și prin hotărârile Judecătoriei Râșcani din 22.12.2011 și a Curții Supreme de Justiție din 26.12.2012, cererile au fost respinse, cunoscând astfel ca fiind epuizate căile de atac.

Mai mult ca atât, inculpatului Efros Al. i-a fost înmănată și copia sentinței sus-indicate tradusă în limba rusă încă în luna februarie 2012 (f.d. 296-310 vol. II), cu toate că dânsul cunoaște foarte bine limba de stat, fapt demonstrat în instanța de fond, apel și de recurs, unde dânsul a vorbit în limba de stat, fără a avea nevoie de interpret.

Astfel, Colegiul penal a conchis că inculpatul Efros Al. a avut toate posibilitățile de a înainta apel în termenii legali, însă dânsul a omis aceste termene fără careva motive întemeiate, ba chiar dânsul singur a scris cererea în care se refuză de dreptul de a înainta apel împotriva sentinței sus-indicate.

10. Condamnatul Efros Al., la 12 august 2013, a înaintat recurs ordinar, împotriva hotărârilor judecătorești adoptate de instanțele ierarhic inferioare, invocând aceleași pretenții ca și în cererea de apel, și anume, că nu este de acord cu încadrarea juridică a faptelor săvârșite de dânsul și cu individualizarea pedepsei stabilite prin

sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 27 iulie 2009 în baza art. 27,145 alin. (2) lit. a) CP, or, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 3333/D din 25.12.2008 părții vătămate i-au fost provocate vătămări corporale ușoare, iar dînsul nu a avut intenția de a-l omorî pe Bodrug M., astfel acțiunile sale urmează a fi reîncadrate din prevederile art. 27,145 alin. (2) lit. a) CP, în baza art. 151 CP sau 152 CP.

În drept, recurentul nu face trimitere nici la un temei din cele expres prevăzute de art. 427 CPP.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) CPP, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) CPP, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 CPP.

Art. 430 CPP, stipulează cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art.427 CPP (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanța ierarhic inferioară.

În speță, verificînd motivele recursului declarat, se constată că condamnatul Efros Al. în motivarea recursului, menționează doar că nu este de acord cu deciziile adoptate de instanța de fond și apel, și anume, că încadrarea juridică a faptelor săvîrșite de dînsul și individualizarea pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 27 iulie 2009, în baza art. 27,145 alin. (2) lit. a) CP, este greșită, însă, totodată, nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac, și anume, nu descrie care este eroarea de drept din cele enumerate în art. 427 CPP, comisă la judecarea cauzei de către instanța de fond și de apel și în ce constă esența erorii respective.

Sub acest aspect, Colegiul penal subliniază că, declararea recursului împotriva unei hotărîri judecătorești constituie un *elementul volitiv* al atacării, iar motivarea recursului - un *elementul logic*. Motivele justifică, prin arătarea temeiurilor ce stau la baza lui, actul de voință pe care îl reprezintă folosirea căii de atac. De asemenea, instanța de recurs menționează că, rolul motivelor invocate în susținerea căii de atac nu pot fi reduse la simpla aducere la cunoștință a instanței superioare despre dezacordul părților cu soluția pronunțată de instanțele ierarhic inferioare, ci și a indicării erorilor concrete constatate de părți și prezente în cauză, care au fost admise

la judecarea acesteia. Astfel, prin motivarea recursului, în principiu, se precizează și se delimitează cadrul discuției în fața instanței de control și al judecării acestei instanțe.

Colegiul penal reține că, art. 427 alin. (1) CPP, prevede 16 temeuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art.430 pct. 5) CPP, să motiveze recursul și să arate eroare ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile enumerate în art.427 alin.(1) CPP. În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală, un asemenea recurs se consideră ca necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) a art. 430 CPP și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, se constată că recursul ordinar declarat, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să le completeze cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuînd asupra faptului că autorul recursului nu a invocat careva argumente în motivarea recursului său și nu a indicat vre-un temei din cele expres prevăzute în art. 427 CPP, Colegiul conchide că raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) CPP, recursul ordinar declarat de inculpat Efros Al. este inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 CPP.

12. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Efros Alexandru Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 429-430 CPP.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 ianuarie 2014.

Președinte /semnătura/ Constantin Gurschi

Judecători /semnătura/ Liliana Catan

/semnătura/ Iurie Diaconu

Copia corespunde originalului

Președintele ședinței

Constantin Gurschi